א א מיי׳ פ״ט מהלכות פסולי המוקדשין הלכה א: ג ג מיי שם הלכה ג:

פי' הרז"ה

דתנן בסיפרא נמי רבי אלעזר בר׳ שמעוז אומר כמשפט חטאת העוף מה חטאת העוף ממצה מזה ומזה אף חטאת עולת העוף ממצה מזה ומזה סלקא דעתך והלא אין שם . זבדלה לגמרי ושניהם בחי כאחד הם אלא לומר לך שיהא זה מעורה בזה דהיינו כשהוא אוחז הראש בגוף והא דתנן במתני׳ מצה דם הראש ולא מצה דם הגוף פסולה ההיא אליבא דרבנן . היא דאית להו הבדלה לגמרי בעולת העוף והא דקאמר נסיב לה בברייתא תלמודא קראי דעולה דתניא עולה שאם מיצה דם הגוף ולא מיצה דם הראש כשרה יכול מיצה דם הראש ולא מיצה דם

הגוף ת"ל הוא: נחזור לענין הראשון ועוד פסק החכם בחטאת העוף אם הזה ולא דמה ואיכא דתני מצה דמה וההיא . זרחק היה ראוי כן שבראשו היתה החכם מליקתה היתה על אותו קרן עצמו לכתחלה למעלה מן יהרא דמחד טעמא נפקי דכתינ שאחר מכן כתיב והקטיר אלא להקיש אליהן המליקה והמצוי יקשיא טובא דקאמר שאין מקומה הקטרות הכתוב מדבר ראשונה בהקטרת הראש ושניה בהקטרת בכתוב ובמשנה בפרק קדשי הקטרה ראשונה וכי תעלה הגוף הכתוב מדבר ומפני שא"א לו לדם הגוף להמצות שכבר הוקטר אלא לעולם בהקטרת הראש הכתוב מדבר וה"ק וכי תעלה על דעתך שמאחר

קן מחומה שפרח ממנה גוול כו' יקח זוג לשני. פי' בן רבינו יעהב פירש"י ודילגתיו שאינו עיקר. ופירש רבי דלרבותא נקט סתומה דלא מבעיא מפורשת כגון שנפרדו בּ הקינין זה מזה ונפרשו זה לחטאת וזה לעולה ד] תו לא סמך 'זה לזה כלל ופשיטא דאם פרח האחד שיקח זוג לשני 👚 ונחערב לבין הקריבות אבל פרידה המפורשת לעולה שפרח בין שאר קינין

> סתומה אשפרח ממנה גוזל לאויר או סתומה שפרח לבין המתות או שמת אחד מהן קח זוג לשני: יפרח לבין הקריבות פסול ופוסל אחד כנגד שהגוזל הפורח פסול ופוסל אחד כנגדו: ב יכיצד שתי נשים לזו שתי קינים ולזו שתי קינים פרח מזו לזו פוסל אחד בהליכתו חזר פוסל אחד בחזירתו יפרח וחזר

ופרח וחזר לא הפסיד כלום שאפילו הן מעורבות אין פחות משתים: גַּיּלזו אאחת ולזו שתים ולזו ג' ולזו ד' ולזו ה' ולזו ו' ולזו ז' פרח מן הראשונה לשניה ולשלישית ולרביעית ולחמישית ולששית ולשביעית וחזר פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו הראשונה והשניה אין להם כלום השלישית יש לה אחת הרביעית יש לה שתים החמישית יש לה שלש הששית יש לה ארבע השביעית יש לה שש יפרח וחזר פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו השלישית והרביעית אין להם כלום החמישית יש לה אחת הששית יש לה שתים השביעית יש לה חמש פרח וחזר פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו החמישית והששית אין להם כלום השביעית יש לה ארבע

וה׳ פרידין לבד בג׳ פרידין אינו יכול להקריב רק ב׳ אחד לחטאת ואחד לעולה דאם יעשה שתיהן עולות א״כ נקבעה השלישית או או ואותו שפרח לחטאת ולא יוכל לעשות בה׳ פרידין רק שני חטאות דהוה ליה חטאת שנתערבה בחובה כדתנן בפ״ק [מ״ב] דאין כשר אלא מנין חטאות שבחובה ועכשיו נמי דלא קבעינן אותו שפרח לא חטאת ולא עולה אין כשר בה׳ פרידין רק שני חטאות ושני עולות דאי עבד ג׳ חטאות או ג׳ עולות שמא יעשה מן השני קינין של אשה אחת ולא מן המעורב ואין בשני הינין אלא שני עולות ושני מטאות יבו חה פסול או אחד במקום שמתערב ופוסל אחד כנגדו יגו ממקום שנפרש ונבדל משם כדפרישית. וכי חזר ופרח מן החמשה פרידין לג' פרידין שעתה יש ד' פרידין בכל מקום פוסל אחד בחזירתו ממקום שפרח שני זה מלבד הוא או אחד שפסול במקום שמתערב לשם ועתה אין יכולין להקריב בארבעה הללו אלא אחד חטאת ואחד עולה. וכן בארבעה אחרים דדילמא יד! פרח שנית פרידה אחת מאותם שני קינין ולא אותו שנתערב שם תחלה ונשאר 🕮 שם ג' פרידין מן השני קינין ואחד שפרח שם ראשונה וכן במקום השני ואי עבד בחד מקום שתי עולות וחטאת אחת נקבע אותו שפרח לצד השני לחטאת ולא יוכל להקריב אלא חטאת אחת ולא שני חטאות דדילמוא כל הג׳ חטאות שנעשו מכאן ומכאן נעשו השני קינין מאשה אחת ולכך אם ירצה יעשה בכל מקום עולה אחת וחטאת אחת או שתי עולות וחטאת אחת בצד זה ובצד אחר חטאת אחת או ב' חטאות ועולה אחת בצד זה ובצד אחר עולה אחת. ואם פרח וחזר מזה לוה לא הפסיד כלום בפריחה זו וחזרה זו שאפילו מעורבות כל הח' פרידין שבארבעה הקינין יחד: אין פחום מב'. פירוש שני קינין כשרין בהן שתי עולות ושתי חטאות או אבארבעה הקינין יחד: אין פחום מב'. פירוש שני קינין כשרין בהן שתי חטאות או ג' עולות לא מצי עביד דדילמא עביד להו משני קינין של אשה אחת שהן שני חטאות ושני עולות: [ג] אחם לוו שמים לוו שלש לוו ד' לוו ה' לוו שש לוו שבע לוו. וכולם סתומות. פרח מן הראשונה לשניה מיד נפסל אותו שנשאר יחיד בראשונה דאי יעשנו חטאת יהא נקבע אותו שפרח לעולה ולא יכול להקריב בשניה ובקינין אחרות שלמערב בהו רק עולות מחלין כדין עולה שנמערבה בחובה דאין כשר אלא מנין עולות שבחובה (פ״א מ״בן. וכי פרח מן השניה לשלישית שמא מגופה של שניה פרח ונתערב בשלישית ואותו שפרח מן הראשונה לשניה נשאר שם בשניה ואינו יכול לעשות מן השניה רק שני פרידין אחד חטאת ואחד עולה דאי עביד שני עולות שמא מן הפרידין של גוף השניה יעשה ואם כן יהיה נקבע אותו שפרח בשלישית לחטאת ולא יוכל לעשות בשלישית רק מחליין חטאות. וכן כי פרח מן השלישית לרביעית שמא מגופה של שלישית הוי אותו שפרח ולא נשאר רק חמשה פרידין ופרידה מן השניה שנחערב בהן ואינו יכול לעשות בשלישית רק שני חטאות ושני עולות מפני אותו שנחערב ברביעית. וכן כי פרח מן הרביעית לחמישית אין כשר ברביעית אלא שלשה חטאות ושלשה עולות. וכן כי פרח מחמישית לששית פסל בחמישית קן אחד ואין כשר בהן אלא ארבעה חטאות וארבעה עולות. וכן כי פרח מששית לשביעית אין כשר בששית אלא חמשה חטאות וחמשה עולות דאי עביד ששה עולות יהא נקבע אותו שפרח בשביעית לחטאת ולא יוכל לעשות בשביעית רק שבעה חטאות. וכי חזר מן השביעית ופרח אחד בששית שמא אינו אותו שפרח בתחילה מן הששית שחזר אלא מגופה של שביעית פרח "ו להששית ונפסל בשביעית ב' פרידין ואין כשר בהן אלא ששה חטאות וששה עולות דאי עביד שבעה חטאות יהא נקבע אותו שפרח ונתערב בששית ובאחרים לעולה ולא יוכל להקריב רק עולות מחליין פרידין וחליין השנית פסולין כדין עולה שנתערב בחובה. וכי פרח מן הששית לחמישית נפסל בחורה זו עוד קן אחד ואין כשר בששית רק ארבעה חטאות וארבעה עולות דשמא מן הששית פרח מגופה אחד לשביעית ואחד לחמישית בחזרה ולא נשאר רק עשרה פרידין מגופה ואי עביד אמשה חטאות וחמשה עולות דילמא השנים פרידין יה] שברחו ממנה יהו קריבין טולות שתיהן ואז יעשו בשש קינין שבעה טולות או שמא יהו עשויין שתיהן חטאות ובשש קינין אין יכולין לעשות רק שש חטאות ושש עולות. וכי חזר מן החמישית לרביעית אין כשר בחמישית רק שלשה חטאות ושלשה עולות. וכן כי חזר מן הרביעית לשלישית אין כשר ברביעית רק שני חטאות ושני עולות דאם יעשה שלשה חטאות שמא יעשה מן השנים שפרח מן הרביעית אחד בשלישית ואחד בחמישית שני חטאות הרי חמש חטאות ואין יכולין לעשות מארבעה קינין אלא ארבעה חטאות לכך אין כשר ברביעית רק שני חטאות ושני עולות. וכן כי חזר מן השלישית לשניה אין כשר בשלישית רק פרידה אחת לחטאת ואחת לעולה. ויש תימה על זה נהי דמן השלישית פרח שתים אחת ברביעית בהליכה ואחת בשניה בחזרה מ״מ נשאר מגופה של שלישית ארבעה פרידין ולמה לא יעשה שני חטאות ושני עולות דכי נמי עשו אותו שפרח ברביעית עולה או חטאת מה בכך בשלשה הינין יכול להיות שלשה עולות ושלשה חטאות ומאותו שפרח בתן שניה בחזרה לא יקריבו דהא קתני שניה אין לה כלום והל"ל בשלישית שתי קנים ובשניה אין לה כלום או שניה

שישה מקובצת אן לוו עיין במוס׳ יומא (דף סה ע"ב) ד"ה ומשום: בן פיי הרב רבינו יעקב הלוי כו' ור"י פיי דאף לרבותא דרישא נקט כו' והשאר נמחק: גן שנפרדו הפרידין זה מזה: זה לוה: הן שעדיין הן היו כני בקמא דהדרי נינהו ועימדין עתה להחפרש סד"א: ון שוב ויוכלו כל אחד ואחד להקריב כדינן: זן לשני ולא מגעיא לבין המחות דאכתי איכא בעולם ואינו קרוי: ח] כנגדו אות ש' נמחק: בון שפסול במקום אות ל' נמחק: ין אחד משם פרח אות ש' נמחק: יאן השלישית להטאת ואותו: יבן חטאות והו פסול הח"ה ויל: אן פרח ונספלו בשביעית חיבת להששית ל"ש והוא אותה פרידה שפרחה שנית היא מאותם: בון ועשאר לשם ג': בון חטאות דהא תנו שנה שנתערבה זו בזו שנים לוו ושנים לוו מחלה כשר ומחלה פסול. הרו"ה זיל: אן פרח ונספלו בשביעית חיבת להששית ל"ש והוא יתר: יח] פרידין שפרסו ממנה אות צ' נמחק: יבן הוי זה הדין דיקח זוג לשני ולא נקט סחומה אלא: בן שם וכן המפורשת לחטאת כדאמר: באן כנגדו זהו כלל מיצת עם נמחק:

למטה שנתנן למעלה ת״ל בפרשה ואתה תצוה גבי נותר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא כל שפסולו בקדש טעון שריפה: סדר הקנין כך הוא החובה אחד חטאת ואחד עולה בנדרים ובגדבות כולן

פירוש הרא"ש

חובה א' נוחטאתן ועולה על חובה אחרת. כי חילוק הקינין והקביעות הכל תלוי בכהן. (כגון) נכיוןן שלא פירשה האשה קן זו לחובה זו וקן זו לחובה זו: ד' יוכר אובר ב' נשים שלקחו קיניהן, פי שלקחו קיניהן בעירוב או שנמנו דמי קיניהן פיי כגון ששספו יחד מעותיהן ולקחו בהן שני קינין קביעות הקינין וקביעות החטאת והעולה חלוי בכהן. בפ' בכל מערבין (דף לו.) מייתי להך משנה ומדקדק מינה דר' יוסי סבר דיש ברירה ופי' הראב"ד דצריך לטעמא דברירה לפי שהכהן חלק אוחו ביניהן והנשים (אינה ראויה) [לא ראו] בחלוקה זו עד לאחר כפרה. וצריכין אנו למימר דכיון שרצו עכשיו באותה חלוקה הוברר הדבר שמחחלה לחלוקה זו עומדת יהוה כאילו ידעו מתחלה בחלוקת הכהן ונתרצו בה. וכל אחת נתנה חלקה לחברתה אם הכהן קבע לחברתה קן הראויה להיות שלה. ודחו לה דלעולם סבר ר' יוסי אין ברירה והכא כשהתנו פי' בשעת השיתוף התנו שכהן יחלק ביניהן ותהא חלוקתו חלוקה והן ימחלו

מלקן כל אחת לחגרתה ואין אנו לריכין עחה לגרירה כי עשו את הכהן שליח לחלוקה: הדרן עודך חבאת העוף א כן בתובוה שפרח בובה. פירוש סתומה שלא נתפרשו זו לעולה זוו לחטאת ופרח גוזל והלך לו: בין הבתות. מטאת שמתו בעליה או שנחבפרו באחר יקח זוג לב' ולא אמרינן כיון שהוקבע ונאבד (הוה אמינא) [הא'] גם חבירו ידחה. ולאו דוקא קן ססומה ה״ה נמי מפורשת אם ידוע איזה מהן נאבד. אלא מילחא דפסיקא נקט דמפורשת היה צריך להאריך ולפ' אם ידוע איזה מהן נאבד. אי נמי נקט סחומה משום סיפא פרח לבין הקריבות דאילו מפורשת כבר חנינן מה דינו בפ"ק דמטאת או עולה שנחערבו בקן חובה. א"י כולה מסניסין לא זו אף זו קסני לא מבעיא מפורשת דיקח זוג לשני דלא אגידי מו חד בחבריה ולא מגעיא לאויר עולם דאכמי לא נדחו לגמרי כי ילכד במצודה למכור (וצריכאם) (לצרכין קינים (אלא) אפילו פרח בין המחות דנדחה ולא מגעיא לבין המחות דאפשר שיכירוהו אלא אפי׳ מח יקח זוג לשני. והר״ז הלוי פי׳ דמחניחין זו ואצ״ל זו קחני בגואל שפרח לאיר הוה לן (למיתני) [למיתני) [למיתמ] שמא ילכד ויבא ליד האדם ויקריפוהו חטאת או עולה ובהקרבחו נחפרש זה שכנגדו. ואין אנו יודעים פירושו ולכך יססל מלהקריב קמ"ל דלא חיישיטן. ואצ"יל פרח בין המחוח דליכא למיחש להכי. ואצ"יל מח ובטל מן העולם: פרח לבין הקריבות. פי קינין סחומות העומדות ליקרב: פסול. להקריב במקום שפרח ואט"פ שאפשר שהוא קרב מ"מ קרי ליה פסול לפי שע"י נעדר אחד מלהקריב. וגם אין עולה לבעלים קרי ליה פסול: ופוסל אחד כגגדו. ממקום שפרח משם:

קן מתומה שפרח ממנה גוול כו' יקח זוג לשני. פי' רבינו יעקב הלוי הוא הדין בקן מפורש הוי ים דין זה אלא משום דבסיפא קאמר פרח לבין הקריבות פסול ופוסל אחד כנגדו דדוקא פרידה של קן סתומה שפרח

פרח לבין הקריבות פסול ופוסל אחד הרבה קינין סתומין פסול ופוסל אחד ואחרי כן מפרש כילד:

ב ביצד שתי נשים לזו שתי קינים ולזו שתי קינים. וכולן סמומות פרח גוזל אחד מזו לזו ונשארו ג' גחלות ומלד א' ה'.

פופל קן אחד בהליכתו ממקום שפרח משם כי מן הג' הנשאחרים אינו יכול להקריב כ"א שנים אחד לחטאת ואחד לעולה והג' אם יעשהו חטאת יש לחוש שמא הפורח א) במקום [שנחערב] עשו גם חטאת נמצא ג' חטאות קריבות מב' קינים של אשה א' והן

ב" מטאות ושמי עולות. ומטעם זה נמי אין להקריבו עולה שמא יקריב ג' עולות משני קינים של אשה א'. וחשש זה היינו אם קרבו מחלה תערובת החמשה אבל אם קרבו תחלה הג' אם עשו השלישי חטאת שוב אין חטאת קריבה במערובת החמשה. כי במה שעשה

תחלה מערובת החמשה לבל אם קרבו חמלה הג' אם עשו השלישי מטלח שוב אין מטאח קריבה במערובת החמשה. כי בנוה שעשה עשה משליי מטאח לה שלישי מטאח שוב אין מטאח קריבה במערובת החמשה וכן אם עשהו עולה נקבר או עולה והיוא ליה עולה שנמערבה בקיני חובה דאין קרב הון אלא מנין עולות שבחובה. וכן אם עשהו עולה נקבע הפורח למטאח ושוב אין עולה קריבה במערובת החמשה אלא בי עשהו עולה בשביל מערובת החמשה שאו לא יהיו קריבין מהן אלא שמים. ואם קרב השליש וי ימוחו אלא בקריב מון הג' עולון מולה עולה און קרב מהף אלא ב' מטאח אלא בשביל ועולה אל בל בקריב עולה אלץ הבי במערוב ובי מון הג' משלח מפסידין לבעלה ג' גוול רק שנים היין בה' קריבין ד' כמו שאפרש ומלאו ששה קריבין. יש לנו למעט בפסול קדשים אע"ש שאנו מפסידין לבעלה ג' גוול ". ומן ה' הוא מקריב ד' שמים למטאות ושמים לעולות. אם ארבעתן מהשיקה הקינים הרי טוב. ואם א' מסן הוא הפורח יכול לעשותו או עולה או מטאח. כי בן זיווגו לא קרב. והחמישי לא יכול לעשותו לא מטאח שלישי מינה מעיק הקינים נקרב שהי מטאח ועולה א' וחסר מעלח שלישית משחי קינים. ומעטם זה נוו אין יכול לשוחו או עולה או מטאח. כי בן זיווגו לא קרב. והחמישי לא יכול לעשותו לא מטאח שלישי מעום היב ונוא לא בחסה להילות משים העימו הציעה בעלח או ביותו המשלח שלישית משחי קינים. ומעטח היה נול אי מחבר העולה מלישה משום הוא אול במשר היה מולא מעיקר הקינים נקרב שהי מטאח ועולה א' וחסר הוא לה בחה ולילות מעולה לא בחסה ולהול הוא מולה או מולה מולה מולה מולה מולה מולה ביות היות לה בחסה ולהילות מעולה הוא אול הבחה וליולות מונו הוא אלה בחה ולהלות מושלה אול הבחה ולהלות מושה היינו אל הבחה ולהלות מושה היינו אול הצחה ולהלות מושה הוא מולה בהוא היינו אול הצחה הוא מולה מולה הוא הוא היינו הוא מלה הוא מולה בהוא הוא משלח היינו מולה הוא מולה ביות היינו מולה שהיים הוא מולה ביות היינו הוא מולה ביות הוא מולה ביות היינו הוא מולה ביות היינו הוא מולה ביות היינו הוא מולה ביות הוא מולה ביות היינו היינו היינו היינו היינו היינו הוא מולה ביות היינו הוא מולה ביות היינו היינו הוא מולה ביות היינו הוא מול ביות היינו הוא מולה ביות היינו היינו היינו היינו היינו היינו הוא מולה הוא מולה היינו הוא היינו היינו

לעשוחו שולה. נמלא מאלו ד' קינים קריבין ג' קינים. לבעלת ג' חסר גחל אחד בודאי וגחל א' בספק, ולבעלת חמש גחל א' בספק. הילכך מביאים קן, אחד למטאת ואחד לעולה. בעלת שלש תחן דמי גחל א' [ובין שתיה] דמי גחל א'. ותאמר בעלת חמש אם

הארפעה שהקרפתי היו כולן שלי. חלקי באוחו גחל שהוא של שנינו ינחן לך במחנה ואם הפורח היה בכלל הד' נמצא שאירך חסירה כ"א אחד יהא () חלקי שלי: חזר פושל אחד בחזירתו. חזר ופרח אחד מצין הממשה לצין השלשה הרי מכאן ד' ומכאן ד' ככתחילה אלא שאינו ידוע אם הפורח הוא החוזר או שמא נשאר שמה ופרח אחר לכך פוסל קן א' ממקום שפרח ומקריב מכל הד' שנים חטאת ועולה. ולא יותר שאם היה מקריב עוד חטאת חיישינן שמא אותו שפרח מכאן יהא קרב חטאת במקומו

בנגדו. שהגחל הפורח לבין כנגדו באן (עס) כלל אחד שעושה

שבקינין שפרח שם בן כדאמר פ״ק:

אינו יכול להקריב אלא כמנין עולות

ה הומיי שם הלי ה:

אלא פלוגתא דתנאי ואמוראי בזבחים ובמעילה איכא דתני הזה דתניא אם הזה ולא מצה כשרה החכם בעולת העוף דאיכא מ״ד שעל הקרן ממש היה ממצה והקרן היה ראוי להקטיר עליו ע"י הדחק ואנו איז לנו אלא ר' נחמיה עצמה אינה נעשית אלא בראשו של מזבח למה לא יהא ראוי אף לכתחילה על כן יש לנו תמה מי דחקו לזה החכם לומר שע"י נעשית ראוי וראוי הוא. עוד פירש אין מקומה של הקטרה בכאן לקבוע להם מקום כדפרישנא הא. של הקטרה כאן שאחר מיכן כתיב והקטיר והלא הקטרה זו לא היא הקטרה זו כי בשתי הגוף והסרת מוראת ונוצה ושיסוע על דעתך שמאחר שמקטיר ממצה לאו למימרא דבהקטרת ל) נזיר יב.,

אלא אפילו קן סתומה שעדיין הן הס

יחד ועומדין יחד להתפרש סלקא דעתך

כי פרח האחד שימות הנשאר קמ"ל. ולא

מיבעיא פרח לאויר העולם כי שמא ישוב

ו כל אחד ואחד כדינן ולהכי כי עדיין

נמי לא חזר יקח זוג לשני אלא אפילו

פרחה לבין המתות שעתה אינו יכול לשוב

שנתערב בהם יקח זוג לשני. זו ולבין

המתות נמי פירוש ואינו קרוי הבדלה

מחבירו אלא אפילו מת אחד יקח זוג

לשני: פרח לבין הקריבות פסול ופוסל

מחד חן שכנגדו. זהו כלל מחד שעושה

ואחרי כן מפרש [ב] כילד ב' נשים לזו שני

קינין ולזו ב' קינין פרח פרידה מזו לזו פוסל אחד בהליכתו פי' ממקום שפירש

פוסל אחד מלבד הוא עלמו שפסול

ם למקום שמעורב או הוא או אחד ין שם

לשני קינין אחרים הרי ג' פרידין לבד

הגהות הב"ח

(ה) מפרש ד"ה פרח לבין הקריבות יכו׳ א״כ נקבעה השלישית לחטאת ואותו שפירש ג"כ לחטאת:

יעיר קינו

א) במקום השני עשו גם כן חטאת בל"ל. ב) ל"ל במניעת. ג) ל"ל חלקך.

פי' הראב"ד

לבית הדשן ואיזהו מקום הראוי להשליך ממנו לבית הדשן הוי אומר זה קרן דרומית מזרחית משם ואין דבר מפסיק וכשבאת עולת העוף כשרין שהיו שם כהנים הרבה ומולקין ואין זה הכהן יכול לעמוד שם היה מולק אותה על קרן מערבית דרומית שאף אותו . קרן ראוי להשלכה זו ע"י הדחק יאע״פ שהיה שם בית הדשן ואע״פ שהיה שם בית הדשן שפרח פרידה אחת משני קינין ונתערב בזבחים ובספרא שהיו שורפין קדשים קלים אין לנו לומר יורס בין די שיזרק שם המוראה והנוצה דהא כתיב אל מקום הדשן משמע דשו הקבוע למקום וזהו המזבח אבל פסולי קדשים לא מצינו להם קבוע בעזרה לשריפתן אלא מדכתיב וכל חטאת אשר יובא מדמה וגו׳ להחמיר על חטאת פסולה ששריפתה בקדש וה״ה לשאר פסולי קדשים אבל מקום קבוע לא למדנו להם אלא מדלא כתיב בזו אל מקום הדשן ש״מ מקום אחר הוא שאיז מערביז . דשן הנעשין במצותן עם דשן שאיז נעשיז במצותז ועולת בהמה למטה מן הסקרא שתי מזרחית צפונית ואחת על קרן דרומית מערבית דכתיב ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד שהיסוד היה מהלך על כל פני הצפון ועל פני כל המערב אוכל כדרות אמה אחת וכמזרת אמה מדות ומפרש בזבחים באיזהו מקומן מפני שלא היה באותו קרן בחלקו של טורף דכתיב בנימין זאב יטרף וגר׳ ומתרגמינן בנימין וגר׳ בארעיה תשרי שכינתה ובאחסנתיה תבני מדבחא והמתנות של עולה אינן באצבע אלא במזרק עצמו היה זורק אחת כאן ואחת כאן דהא לא כתב אצבע בזה ואם שנה בזה ובזה פסל אכל מבשר זבח השלמים ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו לא יחשב לו פגול יהיה אין לי אלא בלא ירצה אלא שנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו מנין שנשחטה בלילה נשפך דמה יצא דמה חוץ לקלעים והלן והיוצא ושקבלו פסולין וזרקו את דמה הניתניז למטה שנתנז למטה בחוץ שנתנן בפנים והניתנים בפנים שנתנן בחוץ